

# Snipperdag

**E**en voorspelling: Chris Froome wint over dit en twee weken de Tour de France. Nairo Quintana wordt tweede, Vincenzo Nibali derde, maar het kan ook andersom met twee en drie. En Alberto C.? Ofwel wint hij, ofwel wordt hij vierde, vijfde, zesde of stapt hij voor Parijs af. Er komt nog een hele boterham, maar zoals Froome maandag de Muur van Hoei naar boven reed, dinsdag op de kasseien van jetje gaf en ook gisteren weer zijn armada op de voorpost hield met hemzelf veilig op het tweede plan, dat is Sky op zijn best. Froome is ook op zijn best. Het ziet er niet uit, en zoals hij op zijn fiets zit, is hij de antipode van Fabian Cancellara, maar het gaat hard vooruit en dat is het enige wat telt in deze al bij al eenvoudige sport.

Overigens waren ook de mannen van Contador, Nibali en Quintana voorin niet weg te branden en dat in etappe waarin de eerste uren geen 40 kilometer per uur werd gehaald. Ooit waren dit halve rustdagen, waarin enkele ploegen twee mannetjes opofferden om op kop te rijden en de grote jongens zich in de buik van het peloton verscholen om aan een gemiddelde van 150 watt mee te glijden tot de *arrivée*.

Gisteren namen ze geen halve rustdag, maar een hele snipperdag. Met hun mini-treintjes naast elkaar leek het een beetje op de allerlaatste etappe richting Champs-Élysées. Was dat de schrik voor een waaier en het vernieuwde wegdek, waarop lichte regen viel? Neen, eerder uit stil protest tegen het Tour-parcours en als een heimelijk opgestoken middenvinger naar de organisatoren. En na een zenuwachtig begin van de rit, met veel valpartijen, was het peloton ook wat gekalmeerd.

Het zijn de renners die de koers hard maken, is een oude wijsheid die gisteren van kracht was. De snipperdag duurde tot kilometer 169, met nog 20 kilometer te rijden. Het weze hen gegund, de Tour is dan misschien lichter geworden in kilometers (hoewel acht aankomsten boven op een helling of een col ongezien zijn), de stress neemt elk jaar toe.

Ik reed gisteren compleet stressloos een deel van de etappe, via de krater Lochnagar in La Boisselle en het monument van Thiepval, en daarna keek ik televisie bij locals. Dat had inderdaad ook thuis gekund. Het zou even zoeken zijn – A2 en FR3 zitten vast wel in het Telenet-bakje – maar in Frankrijk naar de Franse tv kijken in een Franse huiskamer is toch net iets anders.

Wat valt op? Waar Michel Wuyts snel wat uitleg geeft bij een monument of een kasteel dat in beeld komt, krijg je bij de Fransen naast minutenlange reclames om het half uur een blokje *Frankrijk Vakantieland*. Je zou denken dat de Fransen hun eigen land al een beetje kennen, maar neen. De Fransman die uitleg geeft, lispelt een beetje. Op 7 kilometer van de eindstreep, toen het eindelijk wat harder ging in het peloton, gaf hij nog een hele uitleg over La Tour Perret, een antieke wolkenkrabber in Amiens.

Wat valt nog op? Cédric Vasseur, ooit nog bij Lefevere, zit op een motorfiets en Laurent Jalabert – jaar na jaar winnaar van de Grand Prix de l'Hypocrisie – zit in de studio en vertelt met zijn Zuid-Frans accent wat er gebeurt. Vreemd, onze Jalabert is al lang niet meer hypocriet, heeft ook een mooi accent, maar mag nog steeds niet op tv.

Geen woord op de Franse tv over de lakse houding van het peloton. Wellicht hebben de Fransen ander zorgen. Jean-Christophe Péraud staat

op 2:19, Romain Bardet op 3:06, Thibaut Pinot staat al op 6:30. Gisteren ging de arme kopman van FDJ op een compleet ongevaarlijke plek nog eens tegen de grond. Vielen ook, en dat in een sprintersetappe: Nacer Bouhanni en Bryan Coquard tot drie keer toe, twee sprinters. Bokser Bouhanni moest zelfs opgeven.

De Michel Wuyts van A2, Thierry Adam en een huisvriend van het gezin waar ik tv keek, hoopte dan maar op Arnaud Démare. Die won niet maar werd zevende, Coquard achtste. André Greipel won wel. Een Duitser gegangmaakt door een Fransman, Tony Gallopin. Mark Cavendish was ook niet aan het feest: dat wordt inleveren, of vertrekken. Eerste Belg werd... u raadt het nooit...Greg Van Avermaet: tiende.

**Het peloton  
nam een  
snipperdag,  
niet uit schrik  
voor het natte  
wegdek, maar  
uit stil protest  
tegen het Tour-  
parcours, een  
opgestoken  
middenvinger  
naar de  
organisatoren**